

рожчета и лазатъ по скалите, като сѣщи дяволчета. *К. II, 152.* 2) суюсь, сунуьсь: Захвана са друго хоро; Ганка са улови; азъ преварихъ и са мушнахъ да са улова до нея. *Зк. 183.*

Мъгла *с. ж.* туманъ, облако: Мъглата не е друго, а само купове отъ сгъстени пары на близу до земно-то лице. *Л. Д. 1870 р. 79.* Задале сѣ силни-не ветро'и Задале сѣ мъгли и пра'о'и, По нимъ идѣтъ силни вѣулицы. *М. 17.* Пу вятровя са изляли ду тъмни мъгли, Утъ вятровя са пѣтлове прашетъ, Утъ мъгли ду дрябна роса капая... Заръ ни са сящате, Чи ни са вятровя и мъгли, Амъ са ду юди и самовили? *D. S. 9, 3—5. 18—20.* И мъгла му премръжи очитѣ. *Тб. 88.* Като м сѣднѣла (Грозданка) на люлки Тъмни се мъгли спуснажи И се люлките дигнажи. *Д. 13, 64—66.* Църна са е мъгла спуснала, У Димитрова-та къща, Измори брака задружин И дяветъ снахи собрани. *D. S. 7, 21—24.* Зѣлъ сѣ мъглитѣ, удраля, бѣжалъ, ушелъ: Замръкналъ, та не осъзналъ. Сир. умрѣлъ, или си зѣлъ мъгли-тѣ на нѣкъдѣ—бѣгалъ. *Ч. 159.*

Мъгливъ *пр.* туманный, облачный: Мъгливо-то врѣмя за вѣкъ-тъ е най добро. *Ч. 187.* Опытыйтъ кормчій различава отъ далечъ гората на Левкада, на които върха са крые въ ледянытъ и мъгливы вѣхрушки (dans un tourbillon de frimas glacés). *T. 384.* Вѣкъ-тъ за мъгливо време плаче. *Ч. 139.*

Мъгляво *нар.* туманно, облачно: Тѣхны-ты (на момчета коп-то попинватъ) работы още отсега врьватъ мъгляво. *Л. Д. 1870 р. 179.*

Мъглявъ *пр.* туманный, облачный: Въ мъгляво врѣмя глѣдамы, че дрехы-ты ни овлагватъ. *ib. р. 80.*

Мъгновѣние *с. с.* мгновение: Въ едно мъгновѣніе, намѣрихъ ся изведнажъ у высокытъ мои къщи. *X. I, 52.*

Мъгновѣнно *нар.* мгновенно: Гальваническия токъ мъгновѣнно промѣнява всѣко мекко желѣзо въ магнетъ. *Л. Д. 1876 р. 83.*

Мѣденица *с. ж.* родъ свиной колбасы (*син.* наденица): Свила ся, като мѣденицъ въ копанѣ. *Ч. 221.*

Мъздрѣкъ* **Мъздрѣкъ*** *с. м. см.* маздрѣкъ.

Мъзгала* **Мъзгала*** *тоже что* мазгала. **Мъзгалка** *ум.* Село Котелъ бѣше обградено съ камѣнь зидъ, и на кратко разстояніе по зида бѣхъ съзидани крѣпки стражарницы (таби) съ вириди (мъзгали) да пушкатъ отъ тамо въ врѣмя нападенія непріятеля. *Гн. 281.* И той си затвори баджи и мъзгалки. *М. 2.*

Мъкна *гл. да. I* тащу, несу: Слуги тѣ прѣрѣзахъ вѣжата съ пожеве, свалихъ кожитѣ и мъкнѣхъ отъ колата бѣжлицы и бурилки. *Тб. 75. 2)* вытягиваю (*ср.* измѣна): „Бѣла къдана да бѣдешъ, На высокъ ханай да седишъ, Бѣла коприна да мъкнешъ, Желти алтани да нижешъ.